

Ursula Burkhardová

Radostnost - vyrovnávající síla

Měsíc ovlivňuje naše city, jeho fáze se zrcadlí ve střídajících se náladách lidí. Lidé si toho všímají čím dál víc. Ženy se scházejí a pořádají slavnosti, rituály, meditace, slaví novoluní a úplněk. Abychom na Zemi mohli prožívat narůstající a ubývající Měsíc, k tomu je, podobně jako u střídání dne a noci, nutná činnost celých zástupů elementárních bytostí. Díky Rudolfovi Steinerovi se dovídáme, že za přibývajícího Měsíce jsou elementární duchové přesouváni z dolního do vyšších světů*. Přibývajícím Měsícem je pro ně osvobozující síla. Aby zůstal zachován řád, rovnováha, musí za ubývajícího Měsíce jiné bytosti opustit vyšší říše a uzavřít se v dolních říších. Jsou tu jako zakleté, jako spoutané. Úkolem člověka je tyto bytosti vysvobodit. Jeho síly mají působit jako síla přibývajícího Měsíce. To je možné za předpokladu, že se naučí ovládat a řídit své střídající se nálady. Přibývajícím a ubývajícím Měsícem prožíváme jako protiklady. Tyto protiklady zůstanou zachovány ve vnějším dění, ve svých duších je však můžeme překlenout. Úplněk způsobuje u mnoha lidí vzrušenou nevázanost a přehnanou aktivitu. Ubývající Měsíc může vést k

* Autorka skutečně používá výrazy *vyšší* (hóhere) a *dolní* (untere) světy či říše, nikoli tedy horní (obere) a dolní ani vyšší a nižší (nie- dere). (Pozn. překl.)

ochromující trudnomyslnosti, k pasivitě. Člověk, který se stane hříčkou těchto stavů, nemůže situaci zajatých elementárních bytostí změnit. Naproti tomu ten, kdo se cvičí ve vyrovnanosti, působí silami, které v sobě takto rozvíjí, jako osvobozující vliv přibývajících Měsíce. Není možné a ani nutné být stále veselý. O jistou radostnost a spokojenost však můžeme usilovat. Úsilí o harmonický pohled na svět je nám dnes značně ztěžováno. Rádio, televize a noviny šíří mnoho negativních zpráv o tom, co se všude ve světě děje. V záplavě informací je předáváno hlavně to negativní. Člověka to stísňuje a ochromuje a přivádí k rezignaci. Co jednotlivci již nedokážou zpracovat, to se pro lidstvo a na něm závislé elementární bytosti stává obrovskou silou, která stahuje a poutá jako ubývající Měsíc. Místo aby se člověk nechával spolu s elementárními bytostmi spoutávat, může veškerou tuto negativitu vnímat jako povolání k tomu, aby proti záplavě informací stavěl něco pozitivního. Taková výzva člověka posiluje. V zápase si osvojuje sílu přibývajících Měsíce. To je hlubší smysl pozitivního myšlení, o němž mluví esoterní učitelé. Odpůrci duchovní cesty školení namítají, že tímto pozitivním myšlením mají být lidé klamáni: mají být svedeni k úniku před světem nebo k závislosti na nějakém guruovi. Dokonce se tvrdí, že toto pozitivní myšlení připravuje cestu pravicově extrémistickým hnutím. Kdo takto mluví, nerozumí nebo nechce rozumět, co je tímto pozitivním myšlením míněno. Moderní duchovní věda nemá nic společného s útekem před světem. Naopak, usiluje o celostní světový názor; proti negativním myšlenkám člověk staví myšlenky pozitivní, a učí se tak překonávat jednostranné ná-

zory. Pozitivnímu myšlení se vytýká, že člověka vede k pasivnímu chování, protože se domnívá, že svět je dobrý a je třeba přijmout ho takový, jaký prostě je. Toto tvrzení vyvrací sám život. Negativní myšlenka nedává křídla, nýbrž vede k rezignaci a spoutává veškerou sílu, která by mohla něco způsobit a změnit. Kdo však s napřením své vůle hledá to pozitivní, které se ve světě také děje, a staví to proti negativnímu, ten rozvíjí síly, které může používat k práci ve viditelném i v neviditelném světě.

Jednou jsem se ocitla ve velkých nesnázích a myslela jsem si, že mé síly nestačí na zvládnutí profesních požadavků a osobních problémů. Tehdy mi jeden lékař poradil, abych se pídila po všem pozitivním v životě a ve svém okolí. A i kdyby se za celý týden nebo dokonce za celý měsíc stalo jen jednou něco potěšitelného, měla jsem si to znovu a znovu připomínat a stavět to proti tomu, co potěšující není. Tuto radu jsem vnímala jako velkou pomoc. Čím víc se nalaďuji i na to dobré, tím více dobrého objevuji v povolání i v osobním životě. To těžké zůstalo, ale dokázala jsem to lépe nést, protože jsem zesílila. V této době, která mi příliš mnoho příležitostí k radosti neposkytovala, jsem poznala klidnou, radostnou náladu. Rudolf Steiner nám říká, že člověk může klidnou, radostnou náladou osvobodit celé zástupy elementárních bytostí. Kdo si chce ověřit, zda z té spousty nabídek lunárních slavností a rituálů zvolil to pravé, musí se naučit vnímat, zda a jak potom tyto události působí v jeho běžném životě. Jestliže ho vedou k popsanému pohledu na svět jako základnímu postoji, který jemu samotnému pomáhá a jehož prostřednictvím může vysvobodit elementární by-

tosti, pak našel něco, co ho povede dál a nenechá ho upadnout do pouhého opakování slavností a rituálů dávno zašlých kultur.